

Sygn. akt II Ka 794/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 5 lutego 2020r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Dariusz Półtorak
Protokolant:	st. sekr. sąd. Marzena Głuchowska

przy udziale Prokuratora Lidii Bem

po rozpoznaniu w dniach 10 stycznia 2020r. i 5 lutego 2020 r.

sprawy **R. C.**

oskarżonego z art. 178a§1kk

na skutek apelacji, wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach

z dnia 24 lipca 2019 r. sygn. akt II K 463/19

I. wyrok utrzymuje w mocy;

II. zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa 140 zł kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 794/19
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:		
1. CZĘŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji

Wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 24 lipca 2019 r. sygn. akt II K 463/19

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

x obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

x na korzyść

na niekorzyść

x w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
x	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
x	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

x	uchylenie	x	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
			-----	-----	
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów		
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz

niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiążle o powodach nieuwzględnienia dowodu

3. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	Zarzut	
	<p>1. naruszenie art. 117 § 2 kpk oraz art. 6 ust. 1 i ust. 3 lit. c Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności poprzez nieuwzględnienie wniosku obrońcy o odroczenie rozprawy w dniu 22 lipca 2019 r. w związku z brakiem należytego powiadomienia oskarżonego o powyższym terminie rozprawy w celu uzupełniającego przesłuchania na okoliczności objęte aktem oskarżenia w sytuacji gdy Sąd błędnie wskazał, iż obecność oskarżonego na rozprawie jest nieobowiązkowa pomimo tego, że uprzednio dopuścił dowód z jego uzupełniających wyjaśnień, przez co naruszył art. 374 § 1 kpk zaś w dacie rozprawy nie upłynął termin do odbioru wezwania z Sądu, o którym mowa w art. 133 § 2 kpk w związku z czym Sąd nie mógł uznać pisma za doręczone prawidłowo;</p> <p>2. naruszenie przepisów prawa procesowego:</p> <p>art. 6 kpk, art. 117 § 2 kpk oraz art. 6 ust. 1 i ust. 3 lit. c Konwencji o Ochronie Praw Człowieka i Podstawowych Wolności oraz art. 170 § 1 pkt 3 oraz pkt 5 kpk poprzez niezasadne</p>	<p># zasadny</p> <p># częściowo zasadny</p> <p>xniezasadny</p>

oddalenie wniosku dowodowego o przeprowadzenie dowodu z uzupełniającej opinii sądowo-psychiatrycznej z powołaniem na podstawę dotyczącą nieprzydatności dla stwierdzenia wnioskowanej okoliczności oraz stwierdzenia, iż wniosek zmierza do przedłużenia postępowania w sytuacji gdy wnioskowany dowód zmierzał do zweryfikowania opinii pod względem metodycznym, w szczególności w odniesieniu do zastosowanych narzędzi diagnostycznych przez biegłych celem zbadania stanu zdrowia oskarżonego, wyników badań diagnostycznych, ustalenie przy zastosowaniu jakich narzędzi diagnostycznych subiektywnych oraz obiektywnych doprowadziły do przyjęcia wniosków opinii i jej konkluzji, które to kwestie wymagały wiadomości specjalnych dla dokonania weryfikacji podstaw przedmiotowej opinii, zaś okoliczności te miały istotne znaczenie dla kwestii odpowiedzialności oskarżonego w niniejszej sprawie;

3. obrazę przepisów postępowania a mianowicie:

art. 4 kpk; art. 5 kpk, art. 7 kpk , art. 410 kpk, polegającą na niewzięciu pod uwagę przy ferowaniu wyroku wszystkich ujawnionych w toku przewodu sądowego i mających istotny wpływ na rozstrzygnięcie okoliczności, oparciu poczynionych ustaleń faktycznych na dowolnie przeprowadzonej ocenie dowodów oraz wbrew zasadom prawidłowego rozumowania, wskazaniom wiedzy i doświadczenia życiowego, niedostatecznym uwzględnieniu wszystkich okoliczności sprawy, w tym okoliczności dla oskarżonego korzystnych tj. faktu, że nie

został on zatrzymany podczas jazdy pod wpływem alkoholu, a stan jego nietrzeźwości został stwierdzony przez funkcjonariuszy, którzy znaleźli go śpiącego w zaparkowanym samochodzie, rozstrzygnięciu nie dających się usunąć wątpliwości na niekorzyść oskarżonego, nienależytej ocenie poszczególnych dowodów, w szczególności dowodu z zeznań świadka T. K., który zeznał, że widział oskarżonego w grupie osób spożywających alkohol nie wiedział jednak czy oskarżony też pił alkohol, a od momentu kiedy R. C. opuścił towarzystwo do czasu kiedy świadek dotarł na miejsce gdzie oskarżony spał w zaparkowanym samochodzie minęło kilkanaście minut, uznaniu za udowodnione faktów nie mających wystarczającego oparcia w dowodach i nie wskazaniu w sposób należyty, dlaczego Sąd nie uznał dowodów przemawiających przeciwko sprawstwu i winie oskarżonego, co w oczywisty sposób wpłynęło na poczynienie błędnych ustaleń faktycznych, prowadzących w efekcie do niesłusznego skazania R. C..

4. rażąco niewspółmierność kary oraz środka karnego orzeczonych względem R. C., polegającą na wymierzeniu mu kary 6 miesięcy pozbawienia wolności oraz zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 4 lat, podczas gdy w przypadku uznania przez Sąd winy oskarżonego okoliczności sprawy przemawiały za wymierzeniem mu kary 3 miesięcy pozbawienia wolności z warunkowym zawieszeniem jej wykonania na okres 2 lat oraz orzeczenia środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich

	pojazdów mechanicznych na okres 3 lat.	
Zwiąże o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny		
<p>Zarzuty obrońcy nie są zasadne i nie zasługują na uwzględnienie.</p> <p>W trakcie postępowania odwoławczego na wniosek obrońcy został uzupełniony materiał dowodowy poprzez przesłuchanie świadka S. C. – funkcjonariusza policji, który brał udział w zatrzymaniu oskarżonego bezpośrednio po kierowaniu przez niego O. (...) o nr rej. (...). Dowód ten nie doprowadził Sąd Odwoławczy do odmiennych ustaleń niż to poczynił Sąd meriti. Co więcej można powiedzieć, że zeznania S. C., zapewne wbrew intencjom podmiotu zgłaszającego ten dowód, wzmocniły ustalenia faktyczne, które pozwoliły przypisać R. C. sprawstwo zarzucanego mu czynu. Wprawdzie świadek nie podał szczegółów interwencji dotyczącej zatrzymania oskarżonego, ale z okoliczności, które pamiętał wynika, że nastąpiło to w związku z informacją uzyskaną od osoby postronnej, która poinformowała policję o pijanym kierowcy poruszającym się samochodem na terenie zalewu. Osoba zgłaszająca bez żadnych wątpliwości wskazała na kierowcę, który spał w samochodzie, jako na osobnika uprzednio prowadzącego ten pojazd, którym był oskarżony.</p> <p>Odnośnie zarzutu zawartego w pkt 1 i 2 apelacji to przyznać należy rację obrońcy, iż w kwestii wezwania oskarżonego na rozprawę w dniu 22 lipca 2019 r. Sąd Rejonowy</p>		

nie pozostał konsekwentny. W tym bowiem dniu nie upłynął jeszcze termin drugiego awizo, co stosownie do art. 133 kpk pozwala pismo uznać za doręczone. Jeżeli jednak nawet traktować za uchybienie procesowe czynności podjęte w tej sytuacji przez sąd a polegające na kontynuowaniu procesu, odstąpieniu od wysłuchania oskarżonego a następnie wydaniu wyroku, za uchybienie procesowe, to ze strony autora apelacji nie było nawet próbą wykazania, że uchybienie to mogło w jakikolwiek sposób wpłynąć na treść zapadłego orzeczenia, a przez to mogło stanowić podstawę odwoławczą z art. 438 pkt 2 kpk. Nie wykazano bowiem, w jaki sposób ewentualne wyjaśnienia oskarżonego i w jakim zakresie mogłyby zakwestionować ustalenia faktyczne dokonane przez sąd meriti. Przy ocenie rozważanej kwestii nie można również pominąć i tego, że oskarżony jeszcze na etapie postępowania odwoławczego miał potencjalną możliwość złożenia wyjaśnień będąc dwukrotnie zawiadomiony o terminach rozprawy odwoławczej (zawiadomienia odebrał osobiście) ale z prawa tego nie skorzystał.

Oдноśnie zarzutu z pkt 2 apelacji stwierdzić należy, iż obrona w żaden sposób nie wykazała aby istniały podstawy do wywołania opinii innych biegłych w celu oceny stanu zdrowia psychicznego oskarżonego. W tym zakresie wniosek obrony sprecyzowany został na rozprawie odwoławczej w dniu 10 stycznia 2020 r. W ocenie Sądu Odwoławczego opinia sporządzona w trakcie postępowania przygotowawczego jest jasna, spójna, przekonywująca i sporządzona przez biegłych dysponujących wymaganymi

kwalifikacjami i doświadczeniem zawodowym, dlatego brak było podstaw do zastosowania art. 201 kpk poprzez wywołanie opinii innych biegłych.

Sąd Okręgowy nie znalazł podstaw do uwzględnienia zarzutu zawartego w pkt 3 apelacji, gdzie obrona kwestionowała ocenę materiału dowodowego dokonaną przez sąd I instancji. W tym zakresie autor apelacji nie przedstawił rzeczowych i przekonujących argumentów, które byłyby w stanie ocenę tę podważyć. Dotyczy to w szczególności oceny zeznań świadków T. K. (osoby, która poinformowała o kierowaniu przez oskarżonego samochodem), jak i R. J. (policjanta dokonującego zatrzymania R. C.). Co więcej te dowody osobowe zostały „wzmocnione” zeznaniami S. C. uzyskanymi na etapie postępowania odwoławczego. Z tych dowodów, których wiarygodności nie była w stanie zakwestionować obrona wynika, że oskarżony bezpośrednio przed zatrzymaniem kierował samochodem osobowym O. (...), a stan jego nietrzeźwości w chwili tej jazdy wykazany został badaniem stanu nietrzeźwości.

Za oczywiście niezasadny uznać należało zarzut dotyczący rażącej surowości kary i to zarówno w zakresie wymiaru kary pozbawienia wolności (bez warunkowego zawieszenia jej wykonania), jak i wymiaru środka karnego. Oskarżonemu wymierzona została kara 6 miesięcy pozbawienia wolności, a więc wielokrotnie niższa od górnego ustawowego zagrożenia przewidzianego w art. 178a § 1 kk, natomiast zakaz prowadzenia pojazdów orzeczono na 4 lata, a więc tylko nieznacznie

<p>powyżej dolnej granicy 3 lat. Jeżeli weźmie się pod uwagę przywołane przez Sąd Rejonowy okoliczności obciążające, w szczególności uprzednią wielokrotną karalność oskarżonego to stwierdzić należy, że zarówno rodzaj sankcji zastosowanej przez sąd meriti (bezwzględna kara pozbawienia wolności) oraz jej wymiar zgodne są ze wskazaniami art. 53 kk. Oskarżony R. C. nie zasługuje na zastosowanie wobec niego środków probacyjnych polegających na warunkowym zawieszeniu wykonania kary pozbawienia wolności z tego głównie względu, że dotychczasowy sposób życia nie daje żadnych gwarancji, że przyszłości będzie przestrzegał porządku prawnego.</p>		
<p>Wniosek</p>		
	<p># zasadny # częściowo zasadny x niezasadny</p>	
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>		
<p>Niezasadność zarzutów warunkowała niezasadność wniosków.</p>		

<p>4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU</p>	
<p>1.</p>	<p>-----</p>
<p>Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności</p>	

-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
Wyrok utrzymany w mocy w całości.	
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy	
Wskazane w pkt 3	
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany

Zwięźle o powodach zmiany	
-----	-----

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia	
1.1.	# art. 439 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia	
-----	-----

2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		

4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		

5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		

5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
	-----	-----
6. Koszty Procesu		

P unkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
---------------------------------	-------------------------

	Zasądzono od oskarżonego 140 zł kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze.
--	--

7. PODPIS